

کرزی و پارلمان حق زنان را ادا کردند

[لیزا سروش](#)

کم نبود که ، در دوره های جنگ مصایب سنگینی را بر سرنوشت زنان تحمیل کردید؟ هنوز این درد با وجود تلاش مدافعان حقوق زن التیام نیافته بود که، قانون سازان، پارلمان وکرزی مصیبت دیگری را بر تقدیر زنان حک کردند .

قانون زن ستیز « احوال شخیصه شیعیان افغانستان » از سوی پارلمان ضد بشری افغانستان پاس و توسط رئیس جمهور شیعه طالبانی (دموکرات) به امضاء رسید . این قانون جنجال برانگیز برای خانواده های شیعه افغانستان، ممانعت دیگری بر زنان است که باید برای خروج از منزل ، فرا گیری درس و تعلیم و یا رفتن بکار، اجازه همسر و یا پدر خود را داشته باشند . این قانون همچنان تجاوز مرد به همسرش را مجاز میداند . در ماده ؛صدو سی و دوم این قانون چنین آمده است (برزن واجب است تا در صورت تمایل مرد به استمتاعات جنسی از او تمکین کند .مرد مکلف است که بیشتر از چهار ماه بدون اجازه زوجه «زن»خود نزدیکی با او را به تاخیر نیاندازد.

این فقره می افزاید: "زوج (شوهر) مکلف است در غیر ایام سفر، حداقل از هر چهار شب، یک شب با زوجه (زن) اش در فراش واحد بیتوته کند، مگر اینکه برای یکی از زوجین مضر و یا یکی از آنها مبتلا به مرضی مقاربتی باشند."

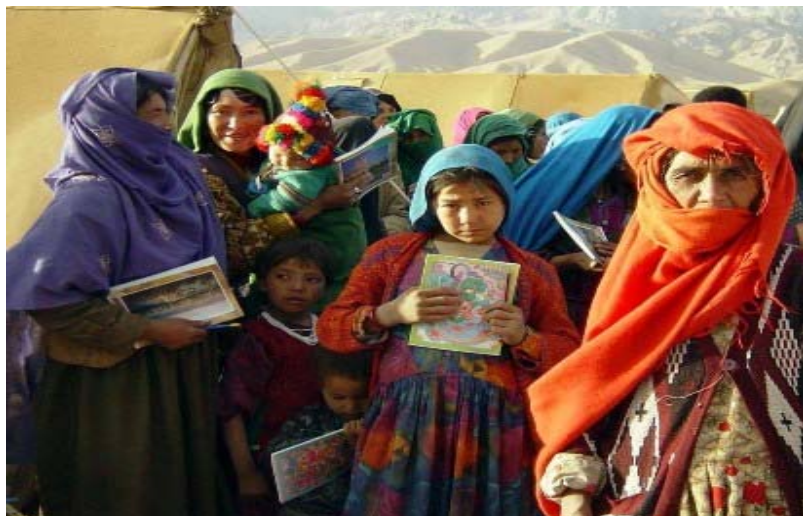
در فقره چهارم ماده صد و سی و سوم این قانون آمده است: "زوجه (زن) بدون اذن زوج (شوهر) نمی تواند از منزل بیرون شود، مگر اینکه عسر و حرج یا مشقت داشته باشد که به مقدار دفع عسر و حرج یا مشقت بدون اذن شوهر می تواند بیرون برود و در صورت اختلاف، محکمه حکم کند."

این قانون که، تابینهایت، در تضاد شدید با حقوق زنان قرار دارد، بستر مناسبی است برای افزایش انواع خشونت های دیگر و زندگی زنان را بدتر از امروز آسیب پذیر خواهد کرد.

این قانون سریعاً زنان را وادار کرده تا هر جبر را از سوی مردان یا شوهران خود قبول نمایند، آزادی های زنان سلب شده، زمینه سازی نقض بیشتر حقوق زنان را در پی دارد. روند نادیده گرفتن نقش زنان در این جامعه که سرنوشت زنان تنها و تنها با مذهب پیوند زده میشود، در حقیقت پایمال کردن حقوق زنان با رفتاری های از نوع طالبان، کماکان در حال با ز تولید است. بحث حقوق زن در اوضاع بدوی دولت کنونی صرف یک پروژه است برای تداوم و کسب قدرت به این نام.

با توجه، روی زندگی زنان و وضع چنین قوانینی میرساند که، حالا هم همان افکار طالبانی "سرکوب زنان" در محراق توجه صاحبان قدرت است. حرکت های سمبولیک، حضور زنان در اجتماع و ایجاد وزارت خانه زنان که، خود از همه بیشتر بیرو افکار مردانه اند، از جمع کارهای انگشت نمایی اند که بدتر نقش زن را ضعیف کرده است.

هر چند من در نوشته دیگر خود، "افزایش رقم خشونت علیه زنان" نگرانی خود را از چنین وضعیتی پیش بین شده بودم که:- "با آنکه بحث روی زندگی زنان از مناظر مختلف فقهی و حساسیت آن در جامعه سنتی افغانستان، کاریست پر هزینه اما برای نگرش مثبت و موافق باحضور زن در جامعه و در ضمن مفاهیم چون "اسلام" "زن" و عدم آگاهی زنان از جایگاه خودشان خصوصاً بی سوادی نمیه مطلق حاکم بر جامعه زن، قدرت استدلال زنان را محدود ساخته و زنان نتوانستند برای ایجاد حلقات خودجوش به دفاع از خودشان در قراء و قصابات به پاخیزند و زندگی پر دردشان همیشه خبر ساز گذارشات رسانه ها و نهاد های مدافع حقوق زن شده است. تسلط و جایگاه زن در جامعه افغانی بحث دامنه داریست اما این بحث توهم با قرائت و تحریف از فقه و اسلام سیاسی یا شکل گرفته ویا مواجه شده است. همان گونه که زنان در دوره های مختلف سیاسی رژیم های کمونیسم "خلفی ها و پرچمی"، مجاهدین و طالبان زیر شکنجه و درد زندگی داشتند هنوز هم چال و فریب به بهانه های مختلف به خاطر سوی استفاده سیاسی از وجود زنان با قرائت غالب از آموزه های اسلامی در افغانستان برای سرکوب جایگاه زن و برای اینکه حلقات معیین یعنی قاتلان مردم بی دفاع و کرزی با استفاده از نفوس آنها به اریکه قدرت بماند و در دولت کابل بنشینند، اولتر از همه حق زن افغانی را زیر پا میکنند و با گروه های دیگری یعنی جنگ سالاران و بنیادگرایان که زن را نه به عنوان نصف از پیکر جامعه که در جمع ابزار میدانند زد بند مینمایند".

زنان افغانستان هنوز از گرداب مصایب خانه بدوش بودن، سیاسی بودن، عاجزه بودن و دهای دیگر نجات نیافته بودند که اکثر خواهران بالانشین شان که، مجال اندکی از برای نمایش نقش زن در افغانستان دارند، کنار پای ریس تفتیق مجلس نمایندگان و بقیه مردانی که تعریفی از زن و مادر را نمیداند زانو زدند و بی کفایتی خود را ثابت کردند، هر چند در بی خاصیت نبودند، آگاه نبودند، بی سواد نبودند. مرتجع نبودند تعداد زیاد نماینده های پارلمان و از جمله اقلیتی از زنان شک نبود اما حالا انرا اشکار تر به نمایش گذاشتند.

سیاست تبلیغاتی جامعه جهانی از حضور زنان در جامعه افغانی، تعریف و توصیف دورغین از تامین دموکراسی و تحقق عدالت و نشان دادن چراغ های سبز به خواست های دولت، از جمله مصالحه کردن و به قدرت رساندن سرکوب گران زن، خود راهی را برای بستر سازی تغییرات مدتی مسدود کرد، دولتی که هنوز پیرو سنت های چند صد ساله، احترام و باورش متکی بر راهکار های قبیلوی که در ریشه در فرهنگ بدوی دارد مزید بر علت است.

این قانون جدید تعریفی، از یک جامعه شدیداً مرد سالار، توهم با صد ها محدودیت برای همه ی زنان و حتی زنان غافل پارلمان است، اینها، مگر ندانستند، که این قانون به حس مالکیت مرد نسبت به زن می افزاید؟ هر چند شماری از نمایندگان مجلس از پس پرده به تصویب رسیدن این قانون حرف میزنند، شماری انرا نقض حقوق زن بعد از تصویب و تایید میدانند، دیگری میگویند این قانون برای زنان شعیه آزادی های گسترده را فراهم میسازد و نیاز به این قانون بود بخاطریکه قانون خانواده گی فعلی افغانستان به اساس قوانین سنی های میباشد، قانون جدید زنان را وادار نمیسازد تا از لحاظ جنسی به شوهران شان تسلیم شوند و بخاطر بیرون شدن از خانه در مواردی که در عنعنات قبول شده، مانند مکتب، وظیفه، عروسی، دیدن اعضای خانواده و داکتر از شوهر شان اجازه اخذ نمایند.

کمیسون حقوق بشر افغانستان میگوید؛ اگر خارجی ها مداخله میگردند، شاید چنین نمیشد، این شرم آور است برای جامعه جهانی، حالا ناوقت است. کاری کرده بتوانیم. به قول دیگری از این کیسیون تعداد زیاد زنان بخاطر نافرمانی شور زندانی شده اند و در مناطقیکه مردم کمتر تعلیم یافته اند، یک مرد شعیه میتواند خانم خود را اجازه ندهد تا نزد داکتر برود.

برحق بودن مرد در جامعه افغانی، اصل تغیر ناپذیر، مشروط به مبارزه و ایجاد جنبش خودخوش زن است. هر چند آنچه از غیرت مردانه و مردانه صفت داشتن به کرات گرفته میشود، پازیچه ساختن و خرد ساختن احساس و عواطف زن است.

زن افغان که هیچگاه نتوانسته از کوله بار درد منزوی از جهان تمدن و آزادی بشر، شجاع، آگاه و دلیر بر در آید، علتش تنها موجودست نظام مرد سالار، نه، میتواند علت دوم ان؛ حمایت کاذب جامعه جهانی، خاموش بودند، آگاه نبودن خودش شان از نقش شان باشد. هر دنیای که زنان ان پیروزاند. بخوانید! چقدر قربانی داده اند.

من ضمن سایر نگرانی هایم از وضعیت زنان جای دیگر گفته بودم "گراف افزایش رقم خشونت علیه زنان و عدم باور به نیرو زن و تغیر جایگاه زن در ساختار ذهنی جامعه شدیداً مذهبی و سنتی افغانستان خاطر نشان میسازد که شاید حکومت آقای کرزی اعتماد بین المللی خود را به نزد مامورین امریکایی و کشور های همپیمان از دست دهد". حالا این وقت رسید.

انگلا مرکل، صدر عظم المان در یک سفر به افغانستان با هیچ مقامی، خصوصاً ریس جمهوری این کشور دیدار نکرد. این در حالی است که منابع دولتی اعلام کردند که خانم مرکل در گفتگویی تلفنی با حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان در باره "روابط دو جانبه" گفتگو کرده است و بر اساس گزارش منابع دولت افغانستان، خانم مرکل در این گفتگوی تلفنی در باره قانون خانواده شیعیان هم، که اخیراً انتقادهای زیادی را در میان محافل غربی و حقوق بشری برانگیخته است، با رئیس جمهوری افغانستان صحبت کرد. بی بی سی ایتالیا ممکن است زنان نظامی کشور خود را از افغانستان خارج کند. یکی از مقامات ارشد امور دفاعی ایتالیا اعلام کرد کشورش ممکن است نظامیان زن ایتالیایی را که بخشی از نیروی ناتو در افغانستان هستند، به ایتالیا بازگرداند.

ایتالیا ممکن است زنان نظامی کشور خود را از افغانستان خارج کند. یکی از مقامات ارشد امور دفاعی ایتالیا اعلام کرد کشورش ممکن است نظامیان زن ایتالیایی را که بخشی از نیروی ناتو در افغانستان هستند، به ایتالیا بازگرداند.

این مقام ایتالیایی در حاشیه نشست سران سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) در استراسبورگ فرانسه گفت سی نظامی ایتالیایی که بخشی از دو هزار و ششصد و شصت و پنج نظامی این کشور در افغانستان هستند ممکن است در اعتراض به قانون جدید در افغانستان که حقوق زنان را محدود می کند، به ایتالیا بازگردانده شوند. به گزارش خبرگزاری فرانسه از استراسبورگ، وی افزود ما تا عید پاک (دوازدهم آوریل - بیست و سوم فروردین) در خصوص این مسئله تصمیم گیری خواهیم کرد. [سایت آریایی](#)

هیلری کلنتن، وزیر خارجه امریکا، در مصاحبه با بخش افغانستان، رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی در مقر آن در پراگ، از حقوق زنان افغانستان حمایت نموده و اظهار داشت که در مورد قانون جدید و بحث انگیزی که زنان اهل تشیع را محدود میسازد، نگران میباشد.

وی گفت: "این قانون ممانعت های شدیدی را سر راه اطفال و زنان قرار میدهد و به هیچگونه مطابق به جهتی نیست که افغانستان بسوی آن روان است. من مراتب نگرانی خود را مستقیماً با رئیس جمهور کرزی در میان گذاشته ام. من امیدوارم تا رهبران افغانستان بدقت این قانون را مورد بررسی قرار دهند و درک نمایند که این قانون به نفع افغانستان و مخصوصاً به نفع زنان و اطفال آنکشور نمی باشد." [صدای آشنای امریکا](#)

مانند جامعه افغانی در مجموع، اقلیت مسلمان شعیه نیز در افغانستان با فشار های مرد سالاری در خانواده و قبول نمودن حقوق کنونی زنان دست به گریبان میباشد. طی چند روز گذشته، قانونی ساختن سرکوبی زنان شعیه باعث خشم بین المللی گردیده و مورد تقبیح حکومت غرب و ملل متحد در حالی صورت میگیرد که واشنگتن و ناتو روی تعهدات حضور نظامی و کمک های اقتصادی برای افغانستان و جنگ ضد شورشیان اسلام گرا بحث میکنند. منتقدین اتهام وارد میکنند که قانون جدید شعیه ها که هفته گذشته توسط حامد کرزی تصویب شد، برای مردان شعیه اجازه میدهد تا خانمان شان را از لحاظ جنسی برده ساخته و در خانه قید نمایند.

رهبران غرب این قانون را با قوانین رژیم طالبان از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ مقایسه میکنند که افراطیون سنتی زنان را از رفتن به مکتب و کار منع نموده بود. روز یکشنبه کرزی ازین قانون دفاع نموده گفت او هیچ موردی را ندیده که نگرانی غرب را توجیه نماید و علاوه کرد که منتقدین غربی مواد قانون را تفسیر نادرست نموده اند. ولی او گفت از وزارت عدلیه میخواهد که این قانون را با دقت مطالعه کند تا با قانون اساسی افغانستان در مغایرت قرار نگیرد. [روزنامه واشنگتن پست](#)

داکتر سیماسمر، رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، برخی مواد قانون احوال شخصیه اهل تشیع را که اخیراً از سوی مجلس نمایندگان تصویب و توسط رییس جمهور کرزی توشیح شد، خلاف قانون اساسی کشور و در تضاد با کنوانسیون های بین المللی خوانده و خواستار تعدیل در برخی از ماده های این قانون شد. "قانونی که آزادی ها را محدود و کرامت انسانی را خدشه دار نماید، بهتر است که صیغه ی قانونی و عملی پیدا نکند. قانون برای آوردن نظم در جامعه و حمایت از آزادی های فردی و کرامت انسانی ساخته می شود. قانون نباید آزادی های خدادادی انسان را محدود و کرامت انسانی را مخدوش و نقض کند. متأسفانه در کشور ما به خاطر این که مردسالاری حاکم است و دولتمردان نیز تعهد کافی به حقوق زن ندارند، نمی خواهند نشان دهند که متعهد به حقوق زن هستند، و تلاش دارند قوانین را طوری بسازند که به پای نصف جامعه یعنی زنان زنجیر اندازند." [سایت آریایی](#)

" قانون احوال شخصیه شیعیان"، در سال 1385 در شهر «مشهد» ایران توسط دو طلبه کرام شیعی به هدف تحقیق ریخته شد و پس از گرفتن حمایت مالی و معنوی از سوی آیت الله محسنی به نام قانون "احوال شخصیه شیعیان" تکمیل و تدوین گردید و به تاریخ 1367/11/19 به تصویب پارلمان افغانستان رسید . [کابل پرس](#)

ناوی پیلا، رئیس سازمان حقوق بشر ملل متحد میگوید، این لایحه زنان را از امتناع روابط جنسی با شوهران شان، مگر اینکه بیمار باشند باز میدارد و آنها را از ترک کردن منزل بدون اجازه شوهران شان، منع میکند. [صدای اشنای امریکا](#)

آیت الله آصف محسنی مشهور به شیخ آصف محسنی

فتوا دهنده (قانون احوال شخصیه شیعیان) ، یا توهین نامه بر پیکره زن

آیت الله شیخ آصف محسنی متهم به فساد اخلاقی ، قتل ، معامله گری ، خارجی پرست که همه حرکاتش تحت دستور ایران صورت میگیرد میباشد .

محمد آصف محسنی، یکی از رهبران مذهبی و جهادی افغانستان است. آیت الله آصف محسنی که به نام شیخ آصف محسنی نیز شهرت دارد زاده قندهار - افغانستان میباشد.

شیخ آصف، چهار بار ازدواج کرده ، از جمله با دختری 14 ساله که خواهر یکی از فرماندهانش بود، فرمانده وی خواهر خود را برای فراهم کردن آموزش نزد محسنی آورده بود ، محسنی به این دختر تجاوز کرد و بعد او را به عقد خویش در آورد ، بعد از دواج با این دختر ، برادرش را به خاطر مخالفتش با این عمل زشت محسنی ، به قتل رساند .

گفته می شود، آقای محسنی متهم به قتل سران و فرماندهان حزب وحدت و حتی سران حزب حرکت در دوران جهاد و جنگ های داخلی نیز می باشد. محسنی داری بیش از 64 کتاب در بخش های مذهبی ، فقه و سیاست است .

قانونی ساختن تجاوز جنسی بر زنان و برده بودن زنان ، از جانب کرزی و قانونی ، حقوق زنان را در افغانستان بیشتر محدود خواهد ساخت .

مجلس نمایندگان افغانستان که تا هنوز هیچ دست اوردی طی تقریباً 5 سال ندارند، علت ان هم موجودیت اکثریت ناقضین حقوق بشر، معامله گرایان، بنیادگرایان، مافیای مواد مخدر و اختطافگران میباشد، اینبار دسته گلی را در پی سایر بی ثباتی های شان به آب دانده، رسوا شدند.

تاریخ تائید ۱۳۸۷/۱۱/۱۹

شماره مسلسل (۱۱۴)

ولسی جرگه مصوبه (قانون احوال شخصیه اهل تشیع)

ولسی جرگه در جلسه عمومی روز شنبه مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۱۹ خویش طرح قانون احوال شخصیه اهل تشیع را چنین تائید نمود:
" سنتره محکمه به اساس ماده یکصد و سی و یکم قانون اساسی زمینه تطبیق قانون احوال شخصیه اهل تشیع را که بعد از توافق کمیسیون علمای اهل تسنن و اهل تشیع بر حذف برخی از مواد آن، حاوی (دو صد و چهل و نه) ماده میباشد، مساعد سازد.
این امر مستلزم تأسیس محاکم علیحده و تعیین قضات جداگانه نمیشد".
اینک بعد از تائید مجلسین شورای ملی غرض اجراء بعدی به شما تقدیم است.

با احترام
محمد یونس قانونی
رئیس ولسی جرگه

سیاست رسمی سرکوب زنان، از سوی جمهوری اسلامی مبارزه بی‌امانی ایست، از نوع تحجر این رژیم، به راحتی عریان می‌سازد که، زن در جامعه امروزی افغانستان نوع متاع است که باید معامله شود ولی این خیانت بر، حق زنان، تنها منحصر به رژیم فعلی نیست. در هر زمانی قدرت روحانیون و یکه تاز شدن تیکه دارن حزب الهی، زن را سرکوب کرده است.

اما سیاستگران خود فروش، بنیادگرایان مذهبی، زن سمبل مقاومت است. نمیتوانید سرکوبش کنید!

خواهران عزیز، برادران گرامی، مدافعان حق و آزادی!

از همین اکنون خیانت عمد علیه بشریت از جانب پارلمان و دولت بر شما روا شده است. این هشدار را ثبت کنید! حربه داران کشور ما به مردم جهان بخصوص زنان می‌آموزاند که نه خواهان آزادی زنان اندونه منافعی در آزادی زن دارند. منافعشان در اعمال ستم بر زنان، کشتار، مافیایی بودند، تجاوز و معامله‌گری است. و نابودی کامل ستم بر خلق زن، افغانستان و سراسر جهان فقط و فقط با مبارزه شما میسر میگردد، مبارزات شما زنان علیه رژیم‌های ارتجاعی زن ستیز میتوانید امیدی باشد برای نسل‌ها و رهایی زن از چنگال اربابان حاکم از منبر مرد سالاری.

در انجام از شما زنان و مردان روشنفکر، خبره گان، فعالان حقوق بشر، جنبش‌های زنان مقیم در کشور و بیرون از کشور، فدراسیون‌های ملی و بین‌المللی مدافع عدالت و برابری جنسیتی، جامعه جهانی، سفارت کشورهای خارجی مقیم-افغانستان، کشوری‌های کمک‌کننده برای افغانستان، صمیمانه دعوت می‌مینمایم در برآورده ساختن موارد ذیل زنان افغان یا مظلومان تاریخ را حمایت فرماید.

1- برای آوردن تعدیل در قانون "احوال شخصیه شیعیان" از هر نوع تلاش دریغ نکنید، تا باشد با وجودان آرام در برابر این برتری جوی مبارزه پیکار جویانه کرده باشیم.

2- از اینکه آقای محسنی، متهم به نقض حقوق بشر است و یک ناقض و متهم "هر چند شجاعت‌های در مورد موجود است" هیچگاه نمیتواند قانون ساز باشد، باید این قانون ملغاء قرار گیرد و وزارت محترم عدلیه افغانستان، ترتیب قانون جدید احوال شخصیه اهل تشیع را عهده دار شود.

3- کمیسیونی برای بررسی آثار خطی "64 جلد کتاب"، این ناقض حقوق بشر "محسنی" تعیین شود، تا مبدا این کتاب‌ها آینده دردناک دیگری را در پی داشته باشد، در صورت دریافت چنین نسخه‌ی باید اثر فاقد اعتبار اعلام شود.

3- تمام مردان و زنان روشنفکر و مدافع حقوق زن باید شکایت شانرا برای به محکمه کشاندن این مرد به سازمان ملل متحد بفرستند، تا این مرد به محکمه به خاطر خیانتش بر زن، پاسخ‌گوی این عمل زشت خود باشد.

پشتیبانی شما را خواهانم

08/04/09